

אמא - מיואב

אני מבקש להודות לכל בני המשפחה, חברינו האהובים, חברי הקיבוץ נוף ילדות שלנו, והצוות המופלא של בית יהונתן אשר שמר על אימנו ב-8 שנים האחרונות. תודה שאתם איתנו גם היום.

לאימי היתה תשוקה לחיים עם אופטימיות נאיבית וזאת בהתחשב בגיהנום ממנו באה והגעתה לאיזור פראי משופע באבני בזלת וקוצים, פדאיון סורי ומאבק קיומי. אימי יחד עם אבי לא עסקו בעבר אלא שמו יהבם על ההווה והעתיד. אימי חתרה קדימה לעתיד וורוד ושאפה להקים משפחה גדולה ושמחה ואכן זכתה להגשים את חלומה עוד בחייה, עם משפחה גרעינית בת 50 נפשות. זה הסב לה אושר רב.

הוריי לא עסקו אף לא פעם בהתחשבות עם העבר, ולא הפגינו כל רגשות כעס ושנאה כלפי גרמניה ואירופה. בבית תמיד נכח המגזין השבועי הגרמני "שטרן" שהיווה הצצה ראשונית עבורנו הילדים, לנשים מעורטלות ולחיים הנוצצים אי שם. בטיול שורשים משפחתי בגרמניה בשנת 2004, כיבדנו ביקור בתחנת הרכבת בעיר הולדתה קוטבוס. בתחנת רכבת זו נפרדו אימי ואחותה הגדולה סוניה מהוריהם, אותם כבר לא זכו לפגוש עוד בחייהן. שתי האחיות בנות 16 ו-17 נסעו ברכבת קינדר-טרנספורט ללונדון והתחילו בחיים חדשים. בתחנה שתקנו משך מספר דקות, ואז אימי אמרה, "בואו נלך לשתות בירה בפאב". זו דרך חייה לא במילים אלא במעשים – "אל תביטו לאחור / אל תגידו יום יבוא / הביאו את היום".

עכשיו אני מבקש להפריך אגדה אורבנית חסרת שחר: אמא שלי לא אהבה רק את יהודה! כן, כן, אימי אהבה גם אותי, מאד. גינה ופרחים היו אחד מהחיבורים שלנו. לא היתה מאושרת ממנה כאשר הייתי אוסף אותה ברכבי כדי לקנות עציצים ופרחים ממשללות ביסוד המעלה ובראש פינה. והרבה כמובן – תשוקה כבר אמרנו. היא היתה מבחינה מיד בכל חולצה או זוג מכנסיים חדשים שלבשתי, ומחמיאה תמיד – איזה חתיך! בכל חור בעולם שבו שהיתי (צבא, טיולים ושליחויות בעולם) תמיד ידעתי שאימי חושבת עלי, סומכת ודואגת לי. היא באמת היתה שם עבורי תמיד, וזה משהו מאד מחזק ותומך.

אימי היתה מדאם ברלינאית לונדונית ותל אביבית, שגרה (במקרה) בקיבוץ גלילי. מעט סנובית משהו, מכורה לאסתטיקה וליופי, אופנה ועיצוב, ותמיד צמאה לחצי כוס פאיינט בירה מהחבית או לכוס יין לבן משובח.

משך כל השנים, אימי היתה עמוד השדרה ושומרת המסגרת המשפחתית שלנו, ערנית ומגיבה לכל משברון של ילדיה (והיו לא מעט), בעוד שאבינו עסק בכל מיני פרפראות כמו אוסף בולים ותרגום מבלגית לעברית של 21 ספרי טינטין. הדאגה והאהבה שהיא רחשה לכל בני המשפחה הם חסרי תקדים.

אמא שלי - הפרידה ממך קשה לי אף שדעכת מאד בשנים האחרונות. אזכור אותך תמיד כאישה עם תשוקה לחיים ומלאת אהבה. יהי זכרך ברוך.

יואב

